

Mál nr. 68/1999

M

og

Vátryggingafélagið X v/ábyrgðartryggingar sveitarfélags.

Umferðaróhapp á Eiríksgötu í Reykjavík suðvestan Skólavörðustígs þann 13.2.1999.

Gögn.

1. Málskot móttakið 13.2.1999.
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna í máli nr. 259/1999.
3. Lögregluskýrsla.
4. Símbref frá embætti gatnamálastjóra ásamt uppdráttum.
5. Ljósmyndir
6. Bréf X, dags. 7.4.1999.

Málsatvik.

Bifreiðinni A var ekið upp Skólavörðustíg og beygt til hægri suðvestur Eiríksgötu. Var þá bifreiðinni ekið á jarðfast rör á umferðareyju á miðri götunni. Rörið var notað sem festing fyrir umferðarmerki, þ.e. tvö akbrautarkerki. Það stóð um 20 cm upp úr umferðareyjunni. Umferðarmerkin lágu á gangstétt við Eiríksgötu, þegar lögreglu bar að og kvað ökumaður A að þar hefðu merkin legið, er hann ók á rörið. Við óhappið urðu skemmdir á olíupönnu A og olía lak af bifreiðinni. Óhappið varð að nóttu til. Þá var myrkur og rigning og blautt færi. Götulýsing er sögð hafa verið góð.

Eigandi A krefst þess að Reykjavíkurborg bæti það tjón sem varð á A í umrætt sinn. Tryggingafélagið hefur hafnað bótum, m.a. þar sem starfsmönnum Reykjavíkurborgar hafi ekki verið kunnugt um að skiltið hafi verið ekið niður og enn fremur sé hönnun skiltisins eða umferðareyjunnar ekki með þeim hætti að bótaábyrgð verði felld á Reykjavíkurborg.

Álit.

Samkvæmt gögnum málsins verður að leggja til grundvallar að umferðarskiltið hafi verið ekið niður áður en A var ekið á rörið. Hönnun umferðareyjunnar er með þeim hætti að hún er eins konar tunga út úr upphækkun eða hraðahindrun á götunni. Lóðréttur kantur, sem aðeins er örfáir cm á hæð, afmarkar umferðareyjuna frá akbrautinni. Í myrkri og þegar sjálft umferðarmerkið er ekki til staðar er örðugra en ella fyrir ökumenn að gera sér grein fyrir mörkum umferðareyjunnar. Umrætt rör, sem stóð 20 cm upp úr umferðareyjunni, skapaði hættu fyrir þau ökutæki er leið áttu um götuna við þau skilyrði sem þarna voru í umrætt sinn. Verður óhappið að nokkru leyti rakið til þessa. Sýnt þykir að ökumaður A ók að nauðsynjalaus of innarlega á götunni og hefði hann í akstri sínum sýnt þá varkárni, sem af honum mátti krefjast, hefði hann átt að geta varast rörið. Telja verður að skort hafi næga varkárni af hans hálfu og á hann einnig nokkra sök á óhappinu. Eftir atvikum þykir rétt að hann beri sök að hálfu og Reykjavíkurborg beri ábyrgð á tjóninu að hálfu.

Niðurstaða.

Reykjavíkurborg bæti tjón á A að hálfu.

Reykjavík, 27. apríl 1999.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.